

41998A0123(01)

23.1.1998

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

C 24/2

ÚMLUVA

o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY této úmluvy, členské státy Evropské unie,

ODKAZUJÍCE na akt Rady Evropské unie ze dne 18. prosince 1997,

PŘIPOMÍNÁJÍCE potřebu posílení závazků obsažených v Úmluvě o vzájemné pomoci mezi celními správami, podepsané v Římě dne 7. září 1967,

VZHLEDEM K TOMU, že celní správy jsou na celním území Společenství, zejména v místech vstupu a výstupu, pověřeny předcházením, vyšetřováním a zamezováním porušování předpisů Společenství a vnitrostátních právních předpisů, zejména v případech, na které se vztahují články 36 a 223 Smlouvy o založení Evropského společenství,

VZHLEDEM K TOMU, že zvyšování nedovoleného obchodu ve všech jeho formách představuje vážné ohrožení veřejného zdraví, veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti,

VZHLEDEM K TOMU, že je třeba upravit některé formy spolupráce, které zahrnují přeshraniční opatření, zaměřené na předcházení, vyšetřování a stíhání určitých deliktů porušujících vnitrostátní právní předpisy členských států i celní předpisy Společenství, a že takováto opatření musí být prováděna vždy v souladu se zásadou zákonnosti (souladu s platným právem dožádaného členského státu a se směrnicemi příslušných orgánů tohoto členského státu), subsidiarity (tato opatření se přijímou pouze tehdy, pokud je zjevné, že jiná méně významná opatření nejsou postačující) a přiměřenosti (rozsah a trvání opatření je třeba určit s ohledem na závažnost předpokládaného deliktu),

PŘESVĚDČENY, že je nezbytné posílit spolupráci mezi celními správami stanovením postupů, které jim umožní společně jednat a vyměňovat si údaje týkající se nedovoleného obchodu,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že celní správy musí ve své každodenní práci uplatňovat právo Společenství i vnitrostátní právo, a že je proto zjevné nezbytné zajistit, aby se předpisy o vzájemné pomoci a spolupráci vyvíjely v obou oblastech pokud možno souběžně,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci Společenství, poskytují si členské státy Evropské unie vzájemnou pomoc a navzájem spolupracují prostřednictvím svých celních správ s cílem

— předcházet porušování vnitrostátních celních předpisů a odhalovat je

a

— stíhat a trestat porušování vnitrostátních celních předpisů a celních předpisů Společenství.

2. Aniž je dotčen článek 3, nedotýká se tato úmluva platných předpisů týkajících se vzájemné pomoci mezi justičními orgány v trestních věcech, výhodnějších ustanovení v platných dvoustanných nebo mnohostranných dohodách mezi členskými státy upravujících spolupráci uvedenou v odstavci 1 mezi celními nebo jinými příslušnými orgány členských států ani ujednání v této oblasti dohodnutých na základě jednotlivých právních předpisů nebo zvláštního režimu umožňujícího uplatňování opatření vzájemné pomoci na základě vzájemnosti.

Článek 2

Pravomoci

Celní správy uplatňují tuto úmluvu v mezích svých pravomocí podle vnitrostátních předpisů. Žádné ustanovení této úmluvy nelze vykládat tak, aby ovlivňovalo pravomoci svěřené podle vnitrostátních předpisů celním spráвам ve smyslu této úmluvy.

třetími zeměmi a mezi členskými státy, pokud jde o zboží, které nemá status zboží Společenství ve smyslu čl. 9 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, nebo o zboží, které je předmětem dalších kontrol nebo šetření pro účely potvrzení statusu zboží Společenství pro toto zboží,

— soubor předpisů přijatých na úrovni Společenství v rámci společné zemědělské politiky a zvláštních předpisů přijatých s ohledem na zboží pocházející ze zpracování zemědělských produktů,

Článek 3

Vztah ke vzájemné pomoci justičních orgánů

1. Tato úmluva upravuje vzájemnou pomoc a spolupráci v rámci trestního vyšetřování deliktů porušujících vnitrostátní celní předpisy a celní předpisy Společenství, které je v pravomoci dožadujícího orgánu podle vnitrostátních předpisů daného členského státu.

— soubor předpisů přijatých na úrovni Společenství upravujících harmonizované spotřební daně a daň z přidané hodnoty při dovozu spolu s vnitrostátními předpisy, které tyto předpisy provádějí;

2. Pokud je trestní vyšetřování prováděno justičním orgánem nebo pod jeho vedením, určí tento orgán, zda má být žádost o vzájemnou pomoc nebo spolupráci v této souvislosti podána na základě platných předpisů týkajících se vzájemné pomoci v trestních věcech nebo na základě této úmluvy.

3) „deliktem“ čin, který je v rozporu s vnitrostátními celními předpisy nebo s celními předpisy Společenství, mimo jiné včetně

— účasti na takovýchto deliktech nebo pokusů o ně,

— účasti na zločinném spolčení páchajícím takovéto delikty,

— praní peněz získaných z deliktů uvedených v tomto odstavci;

Článek 4

Definice

Pro účely této úmluvy se rozumí:

1) „vnitrostátními celní předpisy“ právní a správní předpisy členského státu, jejichž uplatňování je plně nebo částečně v pravomoci celní správy členského státu a které se týkají

— přepravy zboží, které je předmětem zákazů, omezení nebo kontrol, zejména podle článků 36 a 223 Smlouvy o založení Evropského společenství, přes státní hranice,

— neharmonizovaných spotřebních daní;

2) „celními předpisy Společenství“

— soubor předpisů Společenství a souvisejících prováděcích předpisů upravujících dovoz, vývoz, tranzit a přítomnost zboží, se kterým se obchoduje mezi členskými státy a

4) „vzájemnou pomocí“ poskytnutí pomoci mezi celními správami podle této úmluvy;

5) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán členského státu, který podává žádost o pomoc;

6) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán členského státu, kterému je určena žádost o pomoc;

7) „celními správami“ celní orgány členských států, jakož i další orgány příslušné pro uplatňování této úmluvy;

8) „osobními údaji“ všechny informace o určité nebo určitelné fyzické osobě; osoba se považuje za určitelnou, pokud je možno ji přímo nebo nepřímo identifikovat, mimo jiné prostřednictvím identifikačního čísla nebo jednoho nebo více specifických prvků vyjadřujících její fyzickou, fyziologickou, psychologickou, hospodářskou, kulturní nebo sociální identitu;

9) „přeshraniční spoluprací“ spolupráce mezi celními správami uskutečňovaná přes hranice jednotlivých členských států.

Článek 5

Ústřední koordinační jednotky

1. Členské státy zřídí v rámci svých celních orgánů ústřední jednotku (koordinační jednotku). Aniž je dotčen odstavec 2, je tato jednotka příslušná k přijímání všech žádostí o vzájemnou pomoc podle této úmluvy a ke koordinaci vzájemné pomoci. Jednotka je také pověřena spoluprací s ostatními orgány zúčastněnými na opatřeních pomoci podle této úmluvy. Koordinační jednotky členských států udržují nezbytný vzájemný přímý kontakt, zejména v případech uvedených v hlavě IV.

2. Činnost ústředních koordinačních jednotek nevyklučuje, zejména v naléhavých případech, přímou spolupráci jiných jednotek celních orgánů členských států. Z důvodů účinnosti a soudržnosti jsou ústřední koordinační jednotky informovány o jakýchkoli akcích zahrnujících takovouto přímou spolupráci.

3. Pokud není celní orgán zcela nebo částečně příslušný žádost vyřídit, postoupí ústřední koordinační jednotka žádost příslušnému vnitrostátnímu orgánu a informuje o tom dožadující orgán.

4. Pokud žádosti nelze vyhovět z právních nebo z věcných důvodů, vrátí koordinační jednotka žádost dožadujícímu orgánu s vysvětlením, proč nemohla být žádost vyřízena.

Článek 6

Styční důstojníci

1. Členské státy mohou mezi sebou uzavírat dohody o výměně styčných důstojníků na dobu určitou nebo neurčitou a za vzájemně dohodnutých podmínek.

2. Styční důstojníci nemají v hostitelské zemi pravomoc k zásahu.

3. K podpoře spolupráce mezi celními správami členských států mohou mít styční důstojníci se souhlasem nebo na žádost příslušných orgánů členských států tyto povinnosti:

- a) podporovat a urychlovat výměnu informací mezi členskými státy;
- b) poskytovat pomoc při vyšetřováních souvisejících s jejich vlastním členským státem nebo s členským státem, který zastupují;

c) poskytovat podporu při vyřizování žádostí o pomoc;

d) poskytovat rady a pomoc hostitelské zemi při přípravě a provádění přeshraničních operací;

e) jiné povinnosti, na kterých se popřípadě dohodnou členské státy.

4. Členské státy se mohou na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni dohodnout na podmínkách a umístění styčných důstojníků. Styční důstojníci mohou také zastupovat zájmy jednoho členského státu nebo více členských států.

Článek 7

Povinnost prokázat totožnost

Pokud není v této úmluvě uvedeno jinak, musí být důstojníci dožadujícího orgánu přítomní v jiném členském státě za účelem vykonávání práv stanovených v této úmluvě schopni se kdykoli vykázat písemným dokladem prokazujícím jejich totožnost a jejich úřední postavení.

HLAVA II

POMOC NA ŽÁDOST

Článek 8

Zásady

1. Při poskytování pomoci podle této hlavy postupuje dožádaný orgán nebo příslušný orgán, který byl dožádaným orgánem v této věci osloven, tak, jak by postupoval sám na svou vlastní odpovědnost nebo na žádost jiného orgánu svého vlastního členského státu. K vyřízení žádosti využije všech pravomocí, které má k dispozici podle vnitrostátního práva.

2. Dožádaný orgán rozšíří tuto pomoc na všechny okolnosti deliktu, které mají zjevný význam pro předmět žádosti o pomoc, aniž by k tomu bylo třeba další žádosti. V případě pochybností se dožádaný orgán nejprve spojí s dožadujícím orgánem.

Článek 9

Forma a obsah žádosti o pomoc

1. Žádost o pomoc je třeba vždy vyhotovit v písemné formě. K žádosti se připojí dokumenty nezbytné pro její vyřízení.

2. Žádost podle odstavce 1 obsahuje tyto informace:

- a) dožadující orgán;
- b) opatření, které je žádáno;
- c) předmět a odůvodnění žádosti;
- d) odpovídající právní a správní předpisy;
- e) co nejpřesnější a nejúplnější údaje o fyzických nebo právnických osobách, proti kterým je vyšetřování vedeno;
- f) přehled důležitých skutečností, s výjimkou případů podle článku 13.

3. Žádost se podává v úředním jazyce členského státu dožadujícího orgánu nebo v jazyce pro tento orgán přijatelném.

4. Pokud to vyžaduje naléhavost situace, je přípustná i žádost podaná ústně, musí však být co nejdříve písemně potvrzena.

5. Pokud žádost neodpovídá formálním požadavkům, může dožádaný orgán žádat její opravu nebo doplnění; opatření nezbytná pro vyřízení žádosti však mohou být mezitím zahájena.

6. Dožádaný orgán vyhoví požadavku na uplatnění určitého postupu při vyřizování žádosti, pokud takový postup není v rozporu s právními nebo správními předpisy dožádaného členského státu.

Článek 10

Žádost o informace

1. Dožádaný orgán poskytne dožadujícímu orgánu na jeho žádost veškeré informace, které mohou tomuto orgánu umožnit předcházet, odhalovat a stíhat delikty.

2. K předávaným informacím se přiloží zprávy a jiné dokumenty, na kterých se informace zakládají a které má dožádaný orgán k dispozici nebo které byly vytvořeny nebo získány za účelem vyřízení žádosti o informace, nebo jejich ověřené kopie nebo výtahy z nich.

3. Pokud se tak dožadující a dožádaný orgán dohodnou, mohou úředníci pověřeni dožadujícím orgánem na základě podrobných pokynů dožádaného orgánu získat informace uvedené v odstavci 1 od orgánů dožádaného členského státu. Toto ustanovení se vztahuje na všechny informace získané z dokumentace, ke které má personál těchto orgánů přístup. Úředníci dožadujícího orgánu jsou oprávněni pořizovat si kopie uvedené dokumentace.

Článek 11

Žádost o sledování

Na žádost dožadujícího orgánu provede dožádaný orgán v co největším rozsahu zvláštní sledování nebo takové zvláštní sledování zajistí u osob, u kterých existuje vážné podezření, že porušily vnitrostátní celní předpisy nebo celní předpisy Společenství nebo že provádějí nebo provedly přípravné jednání s cílem dopustit se takového deliktu. Na žádost dožadujícího orgánu sleduje dožádaný orgán také místa, dopravní prostředky a zboží spojené s činnostmi, které mohou být v rozporu s výše uvedenými celními předpisy.

Článek 12

Žádost o šetření

1. Na žádost dožadujícího orgánu provede dožádaný orgán vhodná šetření zaměřená na jednání, která jsou delikty nebo se tak alespoň dožadujícímu orgánu jeví, nebo provedení tohoto šetření zajistí.

Dožádaný orgán sdělí výsledky těchto šetření dožadujícímu orgánu. Ustanovení čl. 10 odst. 2 se použije obdobně.

2. Pokud se tak dožadující a dožádaný orgán dohodnou, mohou být úředníci určení dožadujícím úřadem přítomni šetření uvedenému v odstavci 1. Šetření vždy provádějí úředníci dožádaného orgánu. Úředníci dožadujícího orgánu nesmějí z vlastního podnětu vykonávat pravomoci svěřené úředníkům dožádaného orgánu. Mají však přístup do stejných prostor a ke stejným dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu, a jejich prostřednictvím a pouze pro účely prováděného šetření.

Článek 13

Vyrozumění

1. Na žádost dožadujícího orgánu vyrozumí dožádaný orgán v souladu s vnitrostátními předpisy členského státu, ve kterém má sídlo, adresáta o všech úředních listinách a rozhodnutích pocházejících od příslušných orgánů členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán a které se týkají uplatňování této úmluvy, nebo jeho vyrozumění zajistí.

2. K žádosti o vyrozumění obsahující předmět úřední listiny nebo rozhodnutí se přiloží překlad v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, ve kterém má dožádaný

orgán sídlo; tím není dotčeno právo dožádaného orgánu se takového překladu zříci.

Článek 14

Použití jako důkazní prostředek

Poznatky, osvědčení, informace, dokumenty, ověřené kopie a jiné materiály získané úředníky dožádaného orgánu podle vnitrostátního práva a předané dožadujícími orgány mohou být v případech pomoci uvedených v člancích 10 až 12 použity jako důkazní prostředek příslušnými orgány členského státu, ve kterém má dožadující orgán sídlo, v souladu s jeho vnitrostátním právem.

HLAVA III

POMOC POSKYTNUTÁ BEZ ŽÁDOSTI

Článek 15

Zásada

Za podmínek stanovených v člancích 16 a 17 a s případnými omezeními, která ukládají vnitrostátní právní předpisy, poskytují příslušné orgány jednotlivých členských států pomoc příslušným orgánům jiných členských států bez předchozí žádosti.

Článek 16

Sledování

Příslušné orgány jednotlivých členských států, pokud to pomůže prevenci, odhalování a stíhání deliktů v jiném členském státě,

- a) provádějí v co největším rozsahu zvláštní sledování uvedené v článku 11 nebo provádění takového sledování zajistí;
- b) sdělují příslušným orgánům jiných dotyčných členských států veškeré informace, které mají k dispozici, zejména zprávy a jiné dokumenty nebo jejich ověřené kopie nebo výtahy z nich, které se týkají činností spojených s plánovaným nebo spáchaným deliktem.

Článek 17

Informování bez žádosti

Příslušné orgány jednotlivých členských států neprodleně sdělí příslušným orgánům jiných členských států všechny významné

informace týkající se plánovaných nebo spáchaných deliktů, zejména informace týkající se dotyčného zboží a nových způsobů a prostředků pro spáchání těchto deliktů.

Článek 18

Použití jako důkazní prostředek

Zprávy o sledování a informace získané úředníky jednoho členského státu, které byly předány jinému členskému státu v rámci pomoci poskytnuté bez žádosti uvedené v člancích 15 až 17, mohou být použity příslušnými orgány členského státu, který tyto informace obdržel, jako důkazní prostředek v souladu s jeho vnitrostátním právem.

HLAVA IV

ZVLÁŠTNÍ FORMY SPOLUPRÁCE

Článek 19

Zásady

1. Přeshraniční spolupráce celních správ probíhá podle této hlavy. Celní správy si navzájem poskytují nezbytnou personální a organizační podporu. Žádosti o spolupráci mají v zásadě formu žádosti o pomoc podle článku 9. V případech uvedených v této hlavě se mohou úředníci dožadujícího orgánu se souhlasem dožádaného orgánu zapojit do činností na území dožádaného členského státu.

Pro koordinaci a plánování přeshraničních operací jsou podle článku 5 příslušné ústřední koordinační jednotky.

2. Přeshraniční spolupráce ve smyslu odstavce 1 může být prováděna za účelem předcházení, vyšetřování a stíhání deliktů v případě

- a) nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, zbraněmi, střelivem, výbušninami, kulturními statky, nebezpečnými a jedovatými odpady, jaderným materiálem nebo materiály nebo zařízení určeným pro výrobu atomových, biologických anebo chemických zbraní (zakázané zboží);
- b) obchodu s látkami uvedenými v tabulkách I a II Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami určenými pro nedovolenou výrobu drog (prekursory);
- c) nedovoleného mezinárodního obchodu se zbožím podléhajícím dani, uskutečňovaného s cílem vyhnout se placení daní nebo neoprávněně získat veřejnou podporu související s dovozem nebo vývozem zboží, pokud jsou rozsah obchodu a ohrožení daňových a souvisejících povinností takové, že pro

rozpočet Evropských společenství nebo členských států představují riziko značných rozpočtových ztrát;

Článek 20

d) jakéhokoli jiného obchodu se zbožím zakázaným celními předpisy Společenství nebo vnitrostátními celními předpisy.

3. Dožádaný orgán není povinen se zapojit do konkrétních forem spolupráce uvedených v této hlavě, pokud vnitrostátní právní předpisy dožádaného členského státu nepovolují provést žádaný typ vyšetřování nebo jej neupravují. Obdobně může dožadující orgán ze stejného důvodu odmítnout odpovídající typ přeshraniční spolupráce, pokud navržen orgánem dožádaného členského státu.

4. Pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy členských států, požádají zúčastněné orgány justiční orgány ve své zemi o povolení uskutečnit zamýšlené vyšetřování. Pokud příslušné justiční orgány vydají povolení vázané na určité podmínky a požadavky, zajistí zúčastněné orgány, aby byly tyto podmínky a požadavky v průběhu vyšetřování dodrženy.

5. Pokud se úředníci členského státu účastní činností na území jiného členského státu podle ustanovení této hlavy a způsobí tam svou činností škodu, nahradí tuto škodu, členský stát, na jehož území byla škoda způsobena, podle svých vnitrostátních právních předpisů a stejným způsobem, jakým by postupoval, pokud by škodu způsobili jeho vlastní úředníci. Tato částka bude tomuto členskému státu plně nahrazena členským státem, jehož úředníci škodu způsobili, ve výši, která byla vyplacena obětem nebo jiným oprávněným osobám nebo subjektům.

6. Aniž je dotčen výkon práv členského státu ve vztahu ke třetím osobám a bez ohledu na povinnost nahradit škody podle odstavce 5 druhé věty, zřekne se každý členský stát v případě uvedeném v odstavci 5 první větě náhrady škody, kterou utrpěl od jiného členského státu.

7. Informace získané úředníky v rámci přeshraniční spolupráce uvedené v člácích 20 až 24 mohou být příslušnými orgány členského státu, který informace získal, použity jako důkazní prostředek v souladu s vnitrostátním právem a s výhradou zvláštních podmínek stanovených příslušnými orgány státu, ve kterém byly tyto informace získány.

8. Během operací uvedených v člácích 20 až 24 se s úředníky působícími na území jiného členského státu zachází s ohledem na delikty spáchané vůči nim nebo jimi stejným způsobem jako s úředníky tohoto státu.

Přeshraniční pronásledování

1. Úředníci celní správy některého členského státu, kteří ve své zemi pronásledují osobu, jež byla přistižena při páčání některého z deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, který by mohl vést k vydání této osoby nebo osoby na takovémto deliktu zúčastněné, jsou oprávněni pokračovat v pronásledování na území jiného členského státu bez jeho předchozího povolení, pokud příslušné orgány tohoto jiného členského státu nemohly být z důvodu zvláštní naléhavosti vyzooměny před vstupem na jeho území nebo se nemohly včas dostavit k převzetí pronásledování.

Úředníci provádějící pronásledování se nejpozději při překročení hranice spojí s příslušnými orgány členského státu, na jehož území pronásledování probíhá. Pronásledování bude zastaveno, jakmile o to členský stát, na jehož území má pronásledování probíhat, požádá. Na žádost úředníků provádějících pronásledování zadrží příslušné orgány dotyčného členského státu pronásledovanou osobu za účelem zjištění její totožnosti nebo jejího zajištění. Členské státy sdělí depozitáři, kterých úředníků provádějících pronásledování se toto ustanovení týká; depozitář o tom uvědomí ostatní členské státy.

2. Pronásledování se uskutečňuje následujícími postupy, které jsou vymezeny v prohlášení podle odstavce 6:

a) úředníci provádějící pronásledování nemají právo osoby zadržet;

b) jestliže však není vznesen požadavek zastavit pronásledování a příslušné orgány členského státu, na jehož území pronásledování probíhá, nemohou dostatečně rychle zasáhnout, mohou úředníci provádějící pronásledování zadržet pronásledovanou osobu do té doby, než úředníci uvedeného členského státu, kteří musí být neprodleně informováni, budou schopni zjistit její totožnost nebo ji zajistit.

3. Pronásledování se provádí v souladu s odstavci 1 a 2 jedním z následujících způsobů, které jsou vymezeny v prohlášení podle odstavce 6:

a) v oblasti stanovené v prohlášení nebo po dobu od překročení hranice stanovenou v prohlášení;

b) bez prostorového či časového omezení.

4. Pronásledování je možné provádět jen za těchto obecných podmínek:

a) úředníci provádějící pronásledování musí jednat v souladu s tímto článkem a právem členského státu, na jehož území působí; musí se řídit pokyny příslušných orgánů tohoto členského státu;

b) pokud se pronásledování uskutečňuje na moři, probíhá v případech, kdy se přesune na volné moře nebo do výlučné hospodářské zóny, podle mezinárodního mořského práva v souladu s Úmluvou OSN o mořském právu, a v případech, kdy se dostane na území jiného členského státu, v souladu s tímto článkem;

c) vstup do obydlí a na místa veřejně nepřístupná je zakázán;

d) úředníci provádějící pronásledování musí být snadno rozeznatelní buď podle uniformy, podle pásky na rukávě, nebo podle označení umístěného na dopravním prostředku; používání civilních oděvů ve spojení s použitím neoznačeného dopravního prostředku bez výše uvedených identifikačních znaků je zakázáno; úředníci provádějící pronásledování musí být kdykoli schopni prokázat, že jednají z úředního pověření;

e) úředníci provádějící pronásledování mohou během pronásledování nosit své služební zbraně, pokud i) dožádaný členský stát neučiní obecné prohlášení, že na jeho území nesmějí být nikdy vneseny zbraně, nebo ii) dožádaný členský stát to výslovně nezakáže. Pokud je úředníkům jiného členského státu povoleno nosit své služební zbraně, mají zakázáno je použít s výjimkou případů nutné obrany;

f) pronásledovaná osoba zadržená podle odst. 2 písm. b) může být před předvedením před příslušné orgány členského státu, na jehož území pronásledování probíhalo, podrobena pouze bezpečnostní prohlídce; během převozu jí mohou být nasazena pouta; předměty, které má pronásledovaná osoba při sobě, mohou být zabaveny;

g) úředníci, kteří prováděli pronásledování, se po každé operaci uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 hlásí u příslušných orgánů členského státu, na jehož území operace probíhala, a podají zprávu o své misi; na žádost těchto orgánů jsou povinni zůstat k dispozici až do dostatečného objasnění okolností jejich jednání; to platí i tehdy, pokud pronásledovaná osoba nebyla zajištěna;

h) na žádost orgánů členského státu, na jehož území pronásledování probíhalo, poskytnou orgány členského státu, z nějž pocházejí úředníci provádějící pronásledování, pomoc při šetření následujícím po operaci, které se účastnili, včetně soudních řízení.

5. Osoba, která byla v důsledku akce podle odstavce 2 zajištěna příslušnými orgány členského státu, na jehož území pronásledování probíhalo, může být bez ohledu na svou státní příslušnost zadržena za účelem výslechu. Odpovídající pravidla vnitrostátního práva se použijí obdobně.

Pokud tato osoba není státním příslušníkem členského státu, na jehož území byla zajištěna, je nejpozději po uplynutí šesti hodin od svého zajištění propuštěna, přičemž se nezapočítává doba mezi půlnocí a devátou hodinou ranní, ledaže příslušné orgány uvedeného členského státu před jejím propuštěním obdrží žádost, v jakékoli formě, o předběžnou vazbu osoby za účelem vydání.

6. Při podpisu této úmluvy učiní každý členský stát prohlášení, ve kterém podle odstavců 2, 3 a 4 vymezí podrobnosti provádění pronásledování na svém území.

Každý členský stát může své prohlášení kdykoli nahradit prohlášením jiným, pokud tím nezúží rozsah předchozího prohlášení.

Každému prohlášení předchází konzultace se všemi dotčenými členskými státy, přičemž se usiluje o rovnocennost úprav platných v těchto státech.

7. Členské státy mohou na dvoustranné úrovni rozšiřovat oblast působnosti odstavce 1 a přijímat doplňující ustanovení k provedení tohoto článku.

8. Při uložení listin o přijetí této úmluvy může každý členský stát prohlásit, že není vázán tímto článkem nebo jakoukoli jeho částí. Toto prohlášení může být kdykoli vzato zpět.

Článek 21

Přeshraniční sledování

1. Úředníci celní správy některého členského státu, kteří ve své zemi sledují osoby, u kterých existuje vážné podezření, že jsou zapojeny do jednoho z deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, jsou oprávněni pokračovat ve sledování na území jiného členského státu, pokud tento stát na předchozí žádost o pomoc přeshraniční

sledování povolí. K tomuto povolení mohou být připojeny podmínky.

Členské státy sdělí depozitáři, kterých úředníků se toto ustanovení týká; depozitář o tom uvědomí ostatní členské státy.

Na žádost bude sledování předáno úředníkům členského státu, na jehož území probíhá.

Žádost uvedená v prvním pododstavci se podává orgánu určenému každým členským státem, který je příslušný udělit požadované povolení nebo žádost postoupit.

Členské státy sdělí depozitáři, které orgány určil pro tento účel; depozitář o tom uvědomí členské státy.

2. Pokud nemohl být jiný členský stát z důvodu zvláštní naléhavosti předem požádán o povolení, jsou úředníci provádějící sledování oprávněni pokračovat za hranicemi ve sledování osob, u kterých existuje vážné podezření, že jsou zapojeny do jednoho nebo více deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) příslušné orgány členského státu, na jehož území má sledování pokračovat, jsou v průběhu sledování neprodleně vyzvány o překročení hranice;
- b) neprodleně je podána žádost podle odstavce 1, ve které jsou uvedeny důvody pro překročení hranice bez předchozího povolení.

Sledování bude zastaveno, jakmile o to členský stát, na jehož území probíhá, po vyzvání podle písmene a) nebo po podání žádosti podle písmene b) požádá, nebo pokud není povolení získáno do pěti hodin od překročení hranice.

3. Sledování uvedené v odstavcích 1 a 2 je možné provádět jen za těchto obecných podmínek:

- a) úředníci provádějící sledování musí jednat v souladu s tímto článkem a právem členského státu, na jehož území působí; musí se řídit pokyny příslušných orgánů tohoto členského státu;

b) s výjimkou situací uvedených v odstavci 2 musí mít úředníci v průběhu sledování u sebe doklad prokazující, že jim bylo uděleno povolení;

c) úředníci provádějící sledování musí být kdykoli schopni prokázat, že působí z úředního pověření;

d) úředníci provádějící sledování mohou během sledování nosit své služební zbraně, pokud i) dožádaný členský stát nečiní obecné prohlášení, že na jeho území nesmějí být nikdy vneseny zbraně, nebo ii) dožádaný členský stát to výslovně nezakáže. Pokud je úředníkům jiného členského státu povoleno nosit své služební zbraně, mají zakázáno je použít s výjimkou případů nutné obrany;

e) vstup do obydlí a na místa veřejně nepřístupná je zakázán;

f) úředníci provádějící sledování nejsou oprávněni sledovanou osobu vyzvat k prokázání totožnosti ani ji zajistit;

g) o všech operacích musí být podána zpráva orgánům členského státu, na jehož území proběhly; úředníci provádějící sledování mohou být požádáni, aby se dostavili osobně;

h) na žádost orgánů členského státu, na jehož území sledování probíhalo, poskytnou orgány členského státu, z něž pocházejí úředníci provádějící sledování, pomoc při šetření následujícím po operaci, které se účastnili, včetně soudních řízení.

4. Členské státy mohou na dvoustranné úrovni rozšiřovat oblast jeho působnosti a přijímat doplňující ustanovení k jeho provedení.

5. Při uložení listin o přijetí této úmluvy může každý členský stát prohlásit, že není vázán tímto článkem nebo jakoukoli jeho částí. Toto prohlášení může být kdykoli vzato zpět.

Článek 22

Sledovaná dodávka

1. Každý členský stát zajistí, aby mohla být na žádost jiného členského státu povolena na jeho území sledovaná dodávka, v rámci vyšetřování trestných činů, pro které je možné vydání.

2. Rozhodnutí provést sledovanou dodávku vydávají vždy pro každý jednotlivý případ příslušné orgány dožádaného členského státu při dodržování vnitrostátního práva tohoto státu.

3. Provádění sledované dodávky probíhá v souladu s postupy dožádaného členského státu. Pravomoc řídit a kontrolovat operace mají příslušné orgány tohoto členského státu.

Dožádaný orgán převezme sledování dodávky, jakmile zboží překročí hranici nebo na smluveném místě předání, aby se předešlo jakémukoli přerušení sledování. V průběhu zbylé části cesty zajistí, aby bylo zboží nepřetržitě sledováno takovým způsobem, aby měl kdykoli příležitost zajistit pachatele a zajistit zboží.

4. Dodávky, u kterých je dohodnuta sledovaná dodávka, mohou být se souhlasem dotčených členských států zachyceny a následně ponechány, aby pokračovaly dále v nezměněném stavu anebo poté, co je jejich obsah zcela nebo zčásti vyjmut nebo nahrazen.

Článek 23

Skryté vyšetřování

1. Na žádost dožadujícího orgánu může dožádaný orgán povolit úředníkům celní správy dožadujícího členského státu nebo úředníkům jednajícím jménem této správy vystupujícím pod změněnou totožností (skrytí vyšetřovatelé), aby působili na území dožádaného členského státu. Dožadující orgán podá tuto žádost pouze tehdy, pokud by bylo velmi složité objasnit skutečnosti bez využití navrhovaných vyšetřovacích metod. Dotyční úředníci jsou při své činnosti oprávněni shromažďovat informace a navazovat styk s podezřelými nebo jinými osobami s nimi spojenými.

2. Skryté vyšetřování v dožádaném členském státě je časově omezeno. Příprava vyšetřování a dohled nad ním se uskutečňují v úzké spolupráci mezi příslušnými orgány dožádaného a dožadujícího členského státu.

3. Podmínky, za kterých je skryté vyšetřování přípustné, a podmínky, za kterých se provádí, určí dožádaný orgán podle svého vnitrostátního práva. Pokud jsou v průběhu skrytého vyšetřování získány informace související s jiným deliktem, než který je uveden v původní žádosti, může dožádaný orgánem podle svého vnitrostátního práva stanovit rovněž podmínky použití takovýchto informací.

4. Dožádaný orgán poskytne nezbytnou personální a technickou podporu. Přijme opatření k ochraně úředníků uvedených v odstavci 1 po dobu jejich působení v dožádaném členském státě.

5. Při uložení listin o přijetí této úmluvy může každý členský stát prohlásit, že není vázán tímto článkem nebo jakoukoli jeho částí. Toto prohlášení může být kdykoli vzato zpět.

Článek 24

Zvláštní společné vyšetřovací týmy

1. Vzájemnou dohodou mohou orgány několika členských států vytvořit zvláštní společný vyšetřovací tým se základnou v jednom z členských států, který se skládá z úředníků se specializací v příslušných oborech.

Zvláštní společný vyšetřovací tým má tyto úkoly:

— provádění složitých a náročných vyšetřování konkrétních deliktů, které vyžaduje současnou a koordinovanou akci v dotyčných členských státech,

— koordinaci společných činností zaměřených na prevenci a odhalování určitých typů deliktů a získání informací o zúčastněných osobách, jejich společnících a použitých metodách.

2. Zvláštní společné vyšetřovací týmy působí za těchto obecných podmínek:

a) tyto týmy se vytvářejí pouze pro určitý účel a na omezenou dobu;

b) vedení týmu vykonává vždy úředník z členského státu, ve kterém je tým činný;

c) zúčastnění úředníci musí jednat v souladu s právem členského státu, v němž je tým nasazen;

d) členský stát, v němž je tým nasazen, přijme nezbytná organizační opatření pro zajištění působení týmu.

3. Členství v týmu nedává úředníkům žádnou pravomoc k zásahu na území jiného členského státu.

HLAVA V

OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 25

Ochrana údajů při jejich výměně

1. Při výměně údajů vezmou celní správy v každém jednotlivém případě v úvahu nezbytnost ochrany osobních údajů. Respektují odpovídající ustanovení Úmluvy Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů. V zájmu ochrany údajů může členský stát podle odstavce 2 stanovit podmínky týkající se zpracování osobních údajů jiným členským státem, kterému mohou být předány.

2. Aniž je dotčena Úmluva o používání informační technologie pro celní účely, použijí se na předávání osobních údajů na základě této úmluvy tato ustanovení:

- a) přijímající orgán smí zpracovávat osobní údaje pouze k účelům uvedeným v čl. 1 odst. 1. Tento orgán může tyto údaje předat dál bez předchozího souhlasu členského státu, který je poskytl, svým celním správcům, donucovacím a justičním orgánům, aby těmto subjektům umožnil stíhat a trestat delikty ve smyslu čl. 4 odst. 3. Ve všech ostatních případech je k předání údajů nutný souhlas členského státu, který informace poskytl;
- b) orgán členského státu, který údaje předává, zajistí, aby byly tyto údaje přesné a aktuální. Pokud se zjistí, že byly předány nepřesné údaje nebo údaje, které být předány neměly, nebo že dovozené údaje je následně nutné podle práva předávajícího členského státu vymazat, sdělí se to neprodleně přijímajícímu orgánu. Tento orgán musí uvedené údaje opravit nebo vymazat. Pokud má přijímající orgán důvod se domnívat, že jsou předané údaje nepřesné nebo že by měly být vymazány, sdělí to předávajícímu členskému státu;
- c) v případech, kdy by měly být předávané údaje podle vnitrostátních právních předpisů předávajícího členského státu vymazány nebo doplněny, musí být dotčným osobám poskytnuta účinná možnost údaje opravit;

d) zúčastněné orgány vedou písemné záznamy o předání a přijetí vyměňovaných údajů;

e) předávající a přijímající orgány informují dotčenou osobu na její žádost o předávaných osobních údajích, které se jí týkají, a o jejich zamýšleném využití. Tyto informace není nutno poskytnout, pokud se při zvážení této záležitosti zjistí, že veřejný zájem na zadržování těchto informací převažuje nad významem jejich získání pro dotčenou osobu. Jinak se právo dotčené osoby na získání informací o předávaných osobních údajích řídí právními předpisy členského státu, na jehož území jsou informace vyžadovány. Před každým rozhodnutím o poskytnutí informací je dána příležitost předávajícímu orgánu, aby vyjádřil své stanovisko;

f) členské státy odpovídají podle svých vnitrostátních právních předpisů a postupů za újmu způsobenou osobě zpracováním předaných údajů v dotčeném členském státě. Tak je tomu i v případě, kdy je újma způsobena předáním nepřesných údajů nebo tím, že předávající orgán předá údaje v rozporu s úmluvou;

g) předávané údaje se uchovávají po dobu nezbytnou pro účely, pro které byly předány. Nezbytnost uchovávat údaje dotčený členský stát včas přezkoumává;

h) za všech okolností požívají tyto údaje alespoň takovou ochranu, jakou požívají obdobné údaje v členském státě, který je přijal;

i) každý členský stát přijme vhodná opatření pro zajištění splnění tohoto článku pomocí účinných kontrol. Každý členský stát tím může pověřit vnitrostátní kontrolní orgán uvedený v článku 17 Úmluvy o používání informační technologie pro celní účely.

3. Pro účely tohoto článku je třeba pojem „zpracovávání osobních údajů“ vykládat v souladu s definicí uvedenou v čl. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23. 11. 1995, s. 31.

HLAVA VI

VÝKLAD ÚMLUVY

Článek 26

Soudní dvůr

1. Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi členskými státy týkající se výkladu nebo uplatňování této úmluvy, které nemohou být urovnány v Radě do šesti měsíců ode dne, kdy jí jsou jedním z jejích členů předloženy.

2. Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi členskými státy a Komisí týkající se výkladu nebo uplatňování této úmluvy, který není možné urovnat jednáním. Spor může být Soudnímu dvoru předložen po uplynutí lhůty šesti měsíců ode dne, kdy jedna ze stran oznámí druhé straně existenci sporu.

3. Soudní dvůr má za podmínek stanovených v odstavcích 4 až 7 pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu této úmluvy.

4. Prohlášením učiněným při podpisu této úmluvy nebo kdykoli poté má každý členský stát možnost přijmout pravomoc Soudního dvora Evropských společenství rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu této úmluvy podle odst. 5 písm. a) nebo b).

5. Členský stát může v prohlášení učiněném podle odstavce 4 uvést

- a) buď že každý soud tohoto státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, může požádat Soudní dvůr Evropských společenství, aby rozhodl o předběžné otázce vznesené v jím projednávané věci a týkající se výkladu této úmluvy, má-li dotýčný soud za to, že rozhodnutí o dané otázce je nezbytným předpokladem vydání rozhodnutí,
- b) nebo že každý soud tohoto státu může požádat Soudní dvůr Evropských společenství, aby rozhodl o předběžné otázce vznesené v jím projednávané věci a týkající se výkladu této úmluvy, má-li dotýčný soud za to, že rozhodnutí o dané otázce je nezbytným předpokladem vydání rozhodnutí.

6. Použije se Protokol o statutu Soudního dvora Evropských společenství a jeho jednací řád.

7. Každý členský stát je bez ohledu na to, zda učiní prohlášení podle odstavce 4, oprávněn předkládat Soudnímu dvoru písemná podání nebo vyjádření ve věcech, jež mu byly předloženy podle odstavce 5.

8. Soudní dvůr nemá pravomoc přezkoumávat platnost nebo přiměřenost operací provedených příslušnými donucovacími orgány podle této úmluvy ani rozhodovat o výkonu povinností členských států při zachovávání veřejného pořádku a při zajišťování vnitřní bezpečnosti.

HLAVA VII

UPLATŇOVÁNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Důvěrnost

Celní správy berou v každém jednotlivém případě výměny informací v úvahu nezbytnost zachovávání tajnosti vyšetřování. Za tímto účelem může členský stát stanovit podmínky pro využívání informací jiným členským státem, kterému mohou být informace předány.

Článek 28

Odchyly od povinnosti poskytnout pomoc

1. Tato úmluva nezavazuje orgány členských států poskytnout vzájemnou pomoc v případech, pokud je pravděpodobné, že by tato pomoc poškodila veřejný pořádek nebo jiné zásadní zájmy dotyčného státu, zejména v oblasti ochrany údajů nebo v případech, kdy je rozsah požadovaných akcí, zejména v souvislosti se zvláštními formami spolupráce uvedenými v hlavě IV, zjevně nepřiměřený závažnosti předpokládaného deliktu. V těchto případech může být pomoc odmítnuta buď zcela, nebo částečně, nebo může být podmíněna splněním určitých podmínek.

2. Každé odepření pomoci musí být odůvodněno.

Článek 29

Výdaje

1. Členské státy se zpravidla vzdají všech nároků na náhradu nákladů při uplatňování této úmluvy s výjimkou výdajů na odměny znalců.

2. Pokud jsou nebo budou k vyřízení žádosti nezbytné značné a neobvyklé výdaje, projednají společně tuto otázku zúčastněné celní správy s cílem určit způsob a podmínky pro vyřízení žádosti a způsob hrazení nákladů.

parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996⁽³⁾, včetně ostrova Helgoland a území Büsingen pro Spolkovou republiku Německo (v rámci a za podmínek smlouvy ze dne 23. listopadu 1964 mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací o začlenění obce Büsingen am Hochrhein do celního území Švýcarské konfederace nebo jejího současného znění) a obcí Livigno a Campione d'Italia pro Italskou republiku, a na výsostné vody, pobřežní vody a na vzdušný prostor území členských států.

2. Rada může jednomyslně postupem stanoveným v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii přizpůsobit odstavec 1 jakékoli změně právních předpisů Společenství, na které uvedený odstavec odkazuje.

Článek 30

Výhrady

1. S výjimkou čl. 20 odst. 8, čl. 21 odst. 5 a čl. 23 odst. 5 nejsou výhrady k této úmluvě přípustné.

2. Členské státy, které již mezi sebou dohodly řešení otázek uvedených v hlavě IV této úmluvy, smějí učinit výhrady podle odstavce 1 pouze v míře, ve které tyto výhrady neovlivní jejich závazky vyplývající z těchto dohod.

3. Závazky vyplývající z ustanovení dohody ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, které umožňují užší spolupráci, nejsou touto úmluvou dotčeny, pokud jde o vztahy mezi členskými státy vázanými těmito ustanoveními.

Článek 31

Územní působnost

1. Tato úmluva se vztahuje na území členských států ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, pozměněného Aktem o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a úpravách smluv, na kterých je založena Evropská unie⁽²⁾, a ve smyslu nařízení Evropského

Článek 32

Vstup v platnost

1. Tato úmluva podléhá přijetí členskými státy v souladu s jejich ústavními pravidly.

2. Členské státy oznámí depozitáři dokončení ústavních postupů vyžadovaných pro přijetí této úmluvy.

3. Tato úmluva vstupuje v platnost uplynutím 90 dní od oznámení podle odstavce 2 učiněného členským státem Evropské unie, který byl členem Evropské unie v době přijetí aktu o vypracování této úmluvy Radou a splní tuto formální náležitost jako poslední.

4. Než tato úmluva vstoupí v platnost podle odstavce 3, může každý členský stát při oznámení podle odstavce 2 nebo kdykoliv později prohlásit, že bude používat tuto úmluvu, s výjimkou článku 26, ve vztazích s členskými státy, které učinily stejné prohlášení. Tato prohlášení nabývají účinku devadesátým dnem od jejich uložení.

5. Tato úmluva se použije pouze na žádosti podané po dni, kdy kdy vstoupí v platnost nebo od kterého je používána ve vztazích mezi dožádaným a dožadujícím členským státem.

6. Úmluva o poskytování vzájemné pomoci mezi celními správami ze dne 7. září 1967 se dnem vstupu této úmluvy v platnost zrušuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19. 10. 1992, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 1, 1. 1. 1995, s. 181.

⁽³⁾ Úř. věst. L 17, 21. 1. 1997, s. 2.

Článek 33**Přístup**

1. Tato úmluva je otevřena k přístupu každému státu, který se stane členským státem Evropské unie.
2. Znění této úmluvy vyhotovené Radou Evropské unie v jazyce přistupujícího členského státu je platné.
3. Listiny o přístupu budou uloženy u deponitáře.
4. Tato úmluva vstupuje v platnost vůči každému přistupujícímu členskému státu uplynutím 90 dnů od uložení jeho listiny o přístupu nebo dnem vstupu této úmluvy v platnost, pokud nevstoupí v platnost dnem uplynutí uvedené devadesátidenní lhůty.
5. Pokud tato úmluva nevstoupí v platnost v době uložení listiny o přístupu, použije se na přistupující členské státy čl. 32 odst. 4.

Článek 34**Změny**

1. Změny této úmluvy může navrhnout každý členský stát, který je Vysokou smluvní stranou. Každý návrh na změnu se zašle deponitáři, který ho předá Radě a Komisi.

2. Aniz je dotčen čl. 31 odst. 2, přijme změny této úmluvy Rada, která je doporučí členským státům k přijetí v souladu s jejich ústavními pravidly.

3. Změny přijaté podle odstavce 2 vstoupí v platnost v souladu s čl. 32 odst. 3.

Článek 35**Deponitář**

1. Deponitářem této úmluvy je generální tajemník Rady Evropské unie.

2. Deponitář zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropských společenství* informace o průběhu přijímání a přístupu, provádění, prohlášení a výhrady a rovněž všechna další oznámení týkající se této úmluvy.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá Fhianú sin, chuir la Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de diciembre de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den attende december nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Dezember neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαοκτώ Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα· κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the eighteenth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an ochtú lá déag de Nollaig sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto dicembre millenovecentonovantasette, in un unico esemplare, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achttiende december negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Dezembro de mil novecentos e noventa e sete em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Bryssel den artonde december nittonhundra nittoniosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

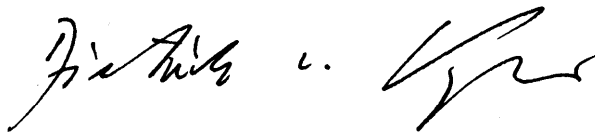
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

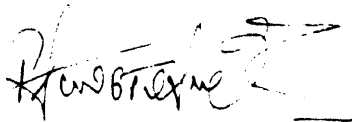
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση Ελληνικής Δημοκρατίας

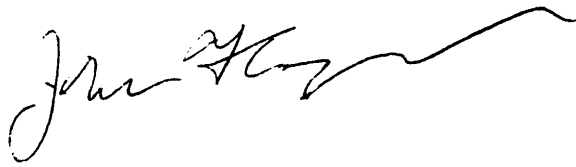
Por el Gobierno del Reino de España

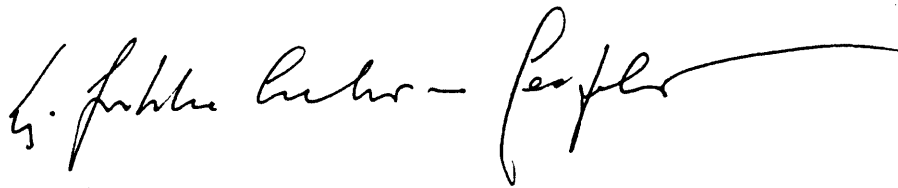
Pour le gouvernement de la République française

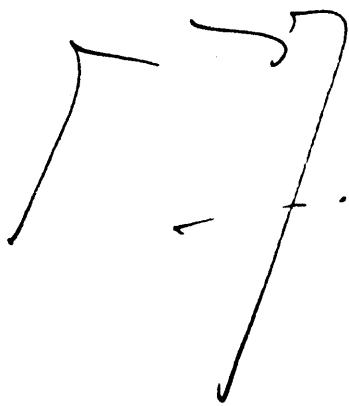
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

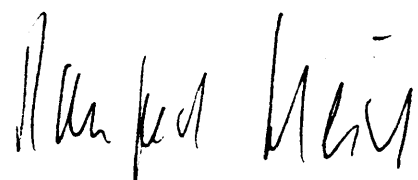
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

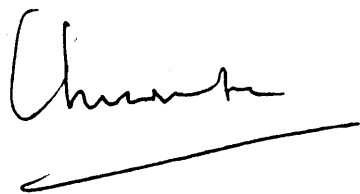
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

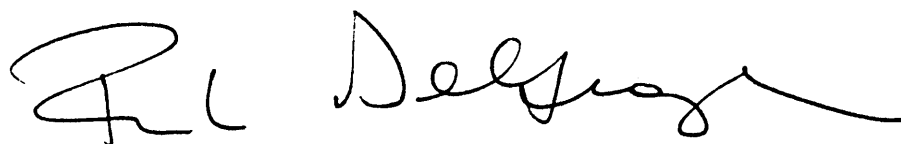
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PŘÍLOHA I

PROHLÁŠENÍ, KTERÁ MAJÍ BÝT PŘIPOJENA K ÚMLUVĚ A ZVEŘEJNĚNA V ÚŘEDNÍM VĚSTNÍKU

1. K čl. 1 odst. 1 a k článku 28

S ohledem na odchylky od povinnosti poskytnout pomoc podle článku 28 úmluvy prohlašuje Itálie, že vyřízení žádostí o vzájemnou pomoc podaných na základě úmluvy a souvisejících s delikty, které nejsou podle italských právních předpisů v rozporu s vnitrostátními celními předpisy nebo celními předpisy Společenství, může z důvodů souvisejících s rozdělením pravomocí mezi vnitrostátní orgány působícími v oblasti prevence a stíhání deliktů poškodit veřejný pořádek nebo jiné zásadní národní zájmy.

2. K čl. 1 odst. 2 a k čl. 3 odst. 2

Dánsko a Finsko prohlašují, že vykládají výraz „justiční orgány“ nebo „justiční orgán“ v čl. 1 odst. 2 a čl. 3 odst. 2 úmluvy ve smyslu svých prohlášení učiněných podle článku 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních podepsané, ve Štrasburku dne 20. dubna 1959.

3. K čl. 4 odst. 3 druhé odrážce

Dánsko prohlašuje, že pro ně zahrnuje čl. 4 bod 3 druhá odrážka pouze jednání, kterým se osoba účastní páčání jednoho nebo více deliktů se skupinou osob jednajících se společným cílem, včetně případů, kdy se dotyčná osoba neúčastní vlastního spáchání daného deliktu nebo deliktů; taková účast se musí zakládat na znalosti cíle a obecné trestné činnosti skupiny nebo na znalosti záměru skupiny spáchat dotyčný delikt (delikty).

4. K čl. 4 odst. 3 třetí odrážce

Dánsko prohlašuje, že pro ně se čl. 4 bod 3 třetí odrážka vztahuje pouze na ty delikty, na které se vztahují ustanovení dánských právních předpisů trestající jakékoli převzetí odcizeného zboží, a to včetně § 191A dánského trestního zákoníku upravujícího převzetí odcizených drog a § 284 trestního zákoníku upravujícího převzetí věcí v souvislosti s pašováním zvláště nebezpečné povahy.

5. K čl. 6 odst. 4

Dánsko, Finsko a Švédsko prohlašují, že styční důstojníci uvedení v čl. 6 odst. 4 mohou zastupovat také zájmy Norska a Islandu a naopak. Pět severských zemí má od roku 1982 dohodu, že umístění styční důstojníci z jedné ze zúčastněných zemí zastupují také ostatní severské země. Tato dohoda byla přijata za účelem posílení boje proti obchodu s drogami a omezení finančního zatížení pro jednotlivé země vyplývajícího z umístění styčných důstojníků. Dánsko, Finsko a Švédsko přikládají zachování této dohody, která dobře funguje, velký význam.

6. K čl. 20 odst. 8

Dánsko prohlašuje, že přijímá ustanovení článku 20 za následujících podmínek:

V případě přeshraničního pronásledování prováděného celními orgány jiného členského státu na moři nebo ve vzduchu může být toto pronásledování prodlouženo na dánské území, včetně dánských výsočných vod a vzdušného prostoru nad dánským územím a nad pobřežními vodami pouze tehdy, pokud jsou příslušné dánské orgány o tomto pronásledování předem vyrozuměny.

7. K čl. 21 odst. 5

Dánsko prohlašuje, že přijímá ustanovení článku 21 za následujících podmínek:

Přeshraniční sledování bez předchozího povolení může být prováděno podle čl. 21 odst. 2 a 3 pouze tehdy, pokud existuje vážné podezření, že sledované osoby jsou zapojeny do jednoho z deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, který by mohl vést k jejich vydání.

8. K čl. 25 odst. 2 písm. i)

Členské státy se zavazují, že se budou v Radě vzájemně informovat o opatřeních přijatých k zajištění závazků uvedených v písmenu i).

9. Prohlášení učiněné podle čl. 26 odst. 4

Při podpisu této úmluvy tyto státy prohlašují, že přijímají pravomoc Soudního dvora podle čl. 26 odst. 5:

— Irsko podle čl. 26 odst. 5 písm. a),

— Spolková republika Německo, Řecká republika, Italská republika a Rakouská republika podle čl. 26 odst. 5 písm. b).

PROHLÁŠENÍ

Spolková republika Německo, Italská republika a Rakouská republika si vyhrazují právo stanovit ve svých vnitrostátních právních předpisech, že pokud vyvstane otázka související s výkladem úmluvy o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami v případě řešeném u vnitrostátního soudu, jehož rozhodnutí nelze podle vnitrostátních právních předpisů napadnout opravným prostředkem, je tento soud povinen předložit věc Soudnímu dvoru Evropských společenství.
